

en stor Rolle i Udlandet, navnlig ogsaa i Tydskland, og at Mangfoldige ere beskæftigede med at undersøge, hvorledes man skal raade Bod paa de Vareforfalskninger, som i stort Omfang finde Sted. Det er høist rimeligt, at man maa gaad en af den ærede sidste Læser antydede Veie, nemlig at skjærpe Straffebestemmelserne for Vareforfalskning. Det er jo ganske klart, at, naar der, saaledes som det ofte findes, forekommer idelige Mærkeforfalskninger — jeg tager et Exempel — der dels ere vanskelige at opdage, dels berøve Kjøberne en Værdi, som de tro at faae, at en saadan Forfalskning da, navnlig naar den, som det ærede Medlem sagde, drives systematisk, er en Handling, som meget mere end andre Handlinger, der karakteriseres som Bedrageri, har denne Forbrudelses Kjendemerke. Det er ikke alene paa dette Omraade, men det er næsten enhver Vare, som det er muligt at forfalste, paa hvilken den menneskelige Opindsomhed har kastet sin Opmærksomhed. Det er næsten ikke muligt at faae en uforfalsket Vare f. Ex. her i Hovedstaden, idet Politiautoriteterne indskrænke sig til saavidt muligt at holde 3. Varesorter fri, nemlig Brød, Mælk og Smør; udenfor det — (Berg: Mælk!) — Man gjør sig Umage, derfor, man undersøger Mælken — udenfor det har det ikke været Autoriteterne muligt at komme. Der finder f. Ex. en storartet Vinforfalskning Sted. Det er jo bekendt, at Spritfabrikanterne saa at sige leve af Vinhandlerne. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Omraade; jeg erkender, at det ikke hører ind under denne Sag, men kun udtale det Ønske, ligesom den ærede foregaaende Læser, at den høje Regjering vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt og forelægge os Lovforslag, som kunne være egne til at afhjælpe denne store Mangel. — Naar jeg nu vender mig til selve det foreliggende Lovforslag, skal jeg i Modsetning til den ærede første Læser (Chr. Jensen), gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger for os, i Virkeligheden indeholder en Forbedring fremfor den Skikkelse, hvori det blev forelagt i det andet Thing. Det forekommer mig navnlig, at den Forandring, der blev gjennemført med Hensyn til at samle Registreningen paa eet Sted her i Hovedstaden, saaledes som man ogsaa har gjort det i andre Lande, navnlig i de Lande, der have den største Handelsomsætning og Praxis i den Retning, nemlig England og Amerika, er heldig. Svad der foruden andre Grunde ogsaa taler derfor,

det er den Omstændighed, at Kommunikationen her til Lands nu er af den Beskaffenhed, at Kjøbenhavn kun er een Dagsreise fjernet fra selv de længst bortliggende Steder. Altsaa, det tror jeg heller ikke der kan være nogen Uenighed om, at det er en virkelig Forbedring, der er optagen i Loven. Der er et andet Punkt, som den ærede sidste Læser henlede Opmærksomheden paa, og som er indsat i Landsthinget, hvilket forekommer mig at være af et noget tvivlsomt Værd, nemlig det Punkt, hvorved det, paalægges Registrator ligesom at afgive Kjendelse om, hvorvidt et Varemærke, der kommer frem tidligere maatte være anmeldt. Jeg tror, at det er en Misjendelse af hans Stilling, naar man vil paalægge ham et Ansvar i den Retning. Registrator skal i Grunden ikke være Andet end Notarius publicus. Hans Bøger skulle være i komplet Orden og være tilgængelige ikke alene for at faae Udskrift af dem, men, hvad jeg sætter meget Pris paa, er optagen i Loven, de skulle ogsaa være saaledes tilgængelige, at enhver Mand kan gaa hen og slaa op i dem. Jeg vilde ønske, at, er lignende Bestemmelse blev indført for Panteregistrene, saaledes, at en Mand kunde gaa hen og se dem efter. Naar man vil se, hvorledes en Eiendoms Forloj er, kan man komme til at vente 4, 5, ja 6 Uger for at faae Panteattest, og paa flere Steder negtes det endog saa at faae Tilladelse til at se i Bøgerne. Jeg vilde ønske, at vi kunde faae en Lovbestemmelse, hvorefter Bøgerne vare fuldt tilgængelige for Publikum mod en vis Betaling, saaledes som ogsaa her foreskrives. — Der er en enkelt lille Post, som er bleven staaende i Loven, der formentlig hænger sammen med det System, som Regjeringen havde foreslaet med Hensyn til Registrationen, nemlig den Bestemmelse, at Registrator stielikkelig skal meddele Anmelderen ikke alene Datoen for hans Anmeldelse men ogsaa Klokketallet. Jeg tror, at denne Bestemmelse er kommen ind derved, at det er en let Sag, naar Anmeldelsen fler til vedkommende Dyrighed, altsaa i Reglen mundtlig og personlig, at angive, paa hvilket Klokketallet Registrator har modtaget den. Underledes forholder det sig derimod naar Registrationen er samlet paa eet Sted for hele Landet. En saadan Registrator vil i Reglen holde Kontortid; man kan ikke forlange, at han skal være til Stede til enhver Tid. Han vil altsaa modtage forskellige Breve paa eengang. Det forekommer mig derfor, naar et saadant Brev kommer til hans Kontor, at man da ikke kan paalægge ham den